

billigere udført, end de Private. Men som sagt, det er den Hovedbetænkelse, jeg har ved de foreliggende Forslag, saavel Flertallets som Mindretallets, at de ikke fører hen til en mere hensigtsmæssig praktisk Ordning, hvorved Arbejdet lettes, eller Staten opnaar større Garantier. Den Ordning, der foreslaas, medfører for det Første, at Arbejdet vidtløftiggjøres betydelig giennem en dobbelt Regnskabsaflæggelse, giennem den hele Maade, hvorpaa Amtstueforretningerne skulle udføres, og dernæst, at den Garanti for en stor Del forsvinder, som Staten dog kunde fordre hos sine Embedsmænd. Thi Amtstuerne kunne ikke være ansvarlige for Filialernes eller de underordnede Kassers samvittighedsfulde eller ordentlige Regnskabsførelse, og til disse underordnede Kasser kan Staten ikke med den Lønning, der tilbydes, stille de Fordringer, som til Amtstuerne, hverken med Hensyn til Personer eller personlig Garanti. Endelig medfører denne Ordning, at Befolkningen i høieste Grad besværes i dens Forbindelse med Amtstuerne, hvad der ogsaa har fundet sit Udtryk i de stærke Andragender, som, dengang da denne Ordning først kom istand, indkom til Landsstinget, som havde Sagen i sin Haand. Derfor har jeg mine Betænkigheder ved Mindretallets Forslag, men selvfølgelig endnu mere ved Flertallets.

Tauber. Til det ærede Medlem for Histted Amts 2den Valgkreds (Sagb), der særlig talte paa Kolding's Begne, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg fra næsten hver eneste Kjøbstad i Danmark skulde skaffe Andragender om at faae oprettet en Amtstue, og jeg skulde skaffe Underskrifter derpaa fra hele Kjøbstadens Landdistrikt. Naar saadanne Andragender ikke fremkomme, er det kun, fordi de paagjældende Kjøbstæder med deres Landdistrikter ikke have mindste Udbytte til at faae dem oplydte. Det er jo ikke alle Kjøbstæder, der ere saa helbig stillede som Kolding, at Regjeringen har gjort den paagjældende Amtstue eller Oppebørselsanstalt til et Hovedpunkt i sit Lovforslag. Det maa fremdeles med Hensyn til Kolding dog ogsaa erindres, at den nuværende Oppebørselsstue blev ingenlunde, ikke i nogen Henseende, oprettet af Hensyn til Kolding Kjøbstad eller dennes Landdistrikt, for den tidligere kongerigste Dels Vedkommende, men den blev udelukkende oprettet af Hensyn til de Overgangsforhold, som fandt Sted i de tidligere slesvigiske Eogne, og det blev bestemt dengang i selve Loven, ikke at der skulde tages Bestemmelse, om den skulde ophæves, men naar den skulde ophæves, hvorved der udtryffeligt blev forudsat fra alle Sider, at den skulde nedlægges, naar den ikke længere af det nævnte Hensyn var nødvendig. Derjom man skulde imødekomme Andragender af den Natur, som den ærede Taler paabe- raabte sig, vil der være aldeles den samme Narasag til at oprette Amtstuer paa 4—6 Stæder i Sjælland, 2—3 Stæder i

Fyn og 6—8 andre Stæder i Sylland, som til at oprette en i Kolding. Hvad det andet Punkt angaar, som det ærede Medlem berørte, staar det ærede Medlem i saa Henseende paa et meget bureaukratisk Standpunkt, som jeg dog ikke anser det for fornødent at gaa nærmere ind paa; jeg skal kun tillade mig at bemærke, at den Erfjendelse, som det ærede Medlem antog havde udviklet sig siden 1870, ingenlunde er af den Bestaffenhed, han fremsatte. Man er kommen til den Erfjendelse, at det mange Stæder ikke er ønskeligt at nedlægge Amtstuer, uden at sætte Noget istedet, og man er paa den anden Side kommen bort fra Ansættelse om, at egentlige Filialer oprettes. Man ønsker at sprede den hele Virksomhed saa meget som muligt omkring til Koldstæderne; men det var netop ogsaa Tanken i 1870, og det Maal, man dengang opfordrede Regjeringen til at sætte sig.

Sagb: Naar den ærede sidste Taler urgerede, at han fra alle Danmarks Kjøbstæder let kunde skaffe Andragender om Oprettelsen af Amtstuer, tvivler jeg ikke derpaa; men det er netop en Stadfæstelse af min Paastand, at det ligger i Befolkningens Interesse, at man ikke formindster, men forsøger Antallet af dem, og da er Spørgsmaalet det, om Filialer fyldestgøre det Krav, som der kan stilles til en Amtstue, og det tillod jeg mig at antyde, at de meget langt fra gjorde; i samme Grad, som man vil udvide det Omraade, indenfor hvilket Filialerne, eller eventuelt Koldkassenerne skulde gribe ind i Amtstuerne's Forretninger, i samme Grad maa man stille Lønningsbetingelserne derefter, saaledes at man i Virkeligheden vil tabe den eneste Fordel, man ved denne Ordning vilde opnaa. Og nu skal jeg tillade mig at rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem: Hvad ville de opnaa ved denne Forandring, der staar i saa stærk Modstrid med Befolkningens Interesser, hvilket han jo endogsaa selv stadfæstede ved at sige, at han fra hver Kjøbstad i Danmark kunde skaffe en saadan Opfordring. Man tror at opnaa en ringe Besparelse derved. Men hvis de Herrer undersøge Frugterne af den Gjærning, som de have udført hidtil i den Retning, skal jeg garantere dem, at den er bleven til Skade for Statskassen og ikke til Fordel. Ved den sidste Sammenlægning af nogle Amtstuer til Holbæk Amtstue skulde der, hvis jeg mindes ret, spares omtrent 100 Kr. i Kontorhold for alle tre Amtstuer, og derfor skulde hele den nordsjællandske Befolkning paabydes det Offer, som det vil være istedetfor at have en Amtstue paa disse 3 Stæder, saa nu kun at have een i Holbæk. Men denne Besparelse er i Virkeligheden betalt flerdobbelt med Opoffrelser i flere Retninger. For det Første derved, at Udbyttet af Stempelsalget, som finder Sted ved Filialerne, da disse ikke længere ere Amtstuer, ikke længere gaar direkte ind til Hovedkassen i Kjøbenhavn, men til Hovedamtstuen,